

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Małecki

Sędziowie: SO Danuta Silska (spr.)

SO Anna Kulczewska – Garcia

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie ze skargi dłużniczki A. C.

na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym P.–E. G.w sprawie egzekucyjnej Km 1893/11

przy uczestnictwie wierzyciela (...) oraz dłużnika M. C.

na skutek zażalenia dłużniczki A. C.z dnia 27 maja 2013 r. (k. 58) na postanowienie Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 8 maja 2013 r. (k. 49)

sygn. akt II Co 5214/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

/-/ Danuta Silska/-/ Ryszard Małecki/-/ Anna Kulczewska – Garcia

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie A. C. na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 2 kwietnia 2013 r. w przedmiocie odrzucenia zażalenia M. C. na postanowienie z dnia 26 lutego 2013 r. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że zażalenie A. C. było niedopuszczalne. Legitymacja do wniesienia zażalenia od postanowienia przysługuje bowiem tylko tej stronie, której dotyczy postanowienie – „pokrzywdzonej” tym rozstrzygnięciem. A. C. zaskarżyła orzeczenie nie dotyczące jej osoby, a innego uczestnika postępowania. Postanowienie z dnia 2 kwietnia 2013 r. dotyczyło wyłącznie M. C., a zatem A. C. nie miała interesu prawnego w zaskarżeniu tego orzeczenia.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła A. C., domagając się jego uchylecia. W uzasadnieniu wskazała, że jest stroną postępowania egzekucyjnego Km 1893/11, a także niniejszego postępowania II Co 5214/12, dlatego też ma interes prawny w bronienu swoich praw oraz praw jej syna i zaskarżeniu przedmiotowego orzeczenia wydanego w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

Zgodnie z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanego terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 5 września 1997 r. (sygn. akt III CKN 152/97, Lex nr 50615), zgodnie z którym legitymacja do wniesienia apelacji od wyroku przysługuje tylko stronie, której dotyczy ten wyrok, przez co należy rozumieć, że wyrok zawiera rozstrzygnięcie (pozytywne lub negatywne) o żądaniu, z którym ta strona wystąpiła (jako powód) lub które przeciwko niej zostało skierowane (jako pozwanemu). Warunkiem dopuszczalności zaskarżenia orzeczenia jest interes skarżącego w tym zaskarżeniu, zachodzący w wypadku tzw. gravamen, polegający - najogólniej mówiąc - na niezgodności orzeczenia z żądaniem zgłoszonym w procesie przez strony. Zdaniem Sądu Okręgowego, stanowisko to można odnieść analogicznie do wniesienia zażalenia na postanowienie sądu.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy w pierwszej kolejności wskazać należy, iż postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela (...)o sygn. akt Km 1893/11 toczy się przeciwko dłużnikom A. C.i M. C.. W dniu 24 września 2012 r. A. C.wniosła do Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu skargę na czynności Komornika Sądowego w ww. sprawie egzekucyjnej, która została zarejestrowana pod sygnaturą akt II Co 5214/12. Powyższe nie powoduje jednak, iż A. C.posiada legitymację do zaskarżania wszelkich postanowień wydanych w tym postępowaniu. Stwierdzić bowiem należy, że przedmiotem postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 2 kwietnia 2013 r. było odrzucenie zażalenia wniesionego przez M. C.. Dotyczyło więc ono wyłącznie środka zaskarżenia wniesionego przez uczestnika postępowania. A. C.nie była zatem legitymowana do wniesienia zażalenia na to postanowienie, gdyż postanowienie to nie dotyczyło jej osoby – nie zawierało rozstrzygnięcia o wniesionym przez nią środku zaskarżenia. Wobec powyższego Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu pierwszej instancji, iż wniesione przez A. C.zażalenie na postanowienie z dnia 2 kwietnia 2013 r. było niedopuszczalne, z uwagi na brak legitymacji do jego wniesienia.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

/-/ Danuta Silska/-/ Ryszard Małecki/-/ Anna Kulczewska – Garcia